

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: L. Rampini, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Etike' International Srl (Baronissi, Włochy) (przedstawiciel: adwokat V. Fiorillo)

Przedmiot

Odwołanie od decyzji Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 5 listopada 2015 r. (sprawa R 1764/2013-5), dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu między Etike' International a DMC.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) DMC Srl zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 90 z 7.3.2016.

Skarga wniesiona w dniu 8 grudnia 2016 r. – Spliethoff's Bevrachtingskantoor/INEA

(Sprawa T-871/16)

(2017/C 104/68)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat Y. de Vries)

Strona pozwana: Agencja Wykonawcza ds. Innowacyjności i Sieci (INEA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej z dnia 17 lipca 2015 r. w sprawie nieuwzględnienia wniosku złożonego przez skarżącą w odpowiedzi na zaproszenie do składania wniosków wystosowane w ramach instrumentu „Łącząc Europę” na podstawie wieloletniego programu prac przyjętego w 2014 r.;
- nakazanie, by pozwana przyjęła nową decyzję dotyczącą wniosku skarżącej, uwzględniającą wskazany w skardze wyrok Sądu – w ciągu trzech miesięcy od dnia ogłoszenia tego wyroku;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie wniosku skarżącej

- Skarżąca wyjaśnia, dlaczego jej zdaniem dokonana przez pozwaną ocena złożonego przez skarżącą wniosku pod względem kryteriów udzielania zamówienia: adekwatności, wpływu i jakości była wadliwa.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady równego traktowania

- Skarżąca wyjaśnia, dlaczego jej zdaniem pozwana dokonała niewłaściwego rozróżnienia między odnoszącym się do technologii ograniczających emisje wnioskiem złożonym przez skarżącą a podobnymi wnioskami złożonymi przez konkurentów skarżącej, które zostały wybrane do finansowania.

Skarga wniesiona w dniu 16 stycznia 2017 r. – Republika Portugalska/Komisja Europejska

(Sprawa T-22/17)

(2017/C 104/69)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Republika Portugalska (przedstawiciel: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, P. Estêvão i J. Saraiva de Almeida, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2016/2018 z dnia 15 listopada 2016 r., (Dz.U. 2016, L 312, s. 26) wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w zakresie w jakim wyłącza ona z finansowania kwotę 1 990 810,30 EUR wydatków zadeklarowanych przez Portugalię w ramach środka „Rozwój obszarów wiejskich, EFRROW, inwestycje – prywatni beneficjenci” w latach obrachunkowych 2010, 2011, 2012, 2013 i 2014;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca formułuje dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia art. 31 ust. 4 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. 2005, L 209, s. 1).
2. Zarzut drugi dotyczy braku uzasadnienia. Zarzut ten składa się z trzech części:
  - w ramach części pierwszej, strona skarżąca twierdzi, że Komisja nie przedstawiła dowodu na istnienie poważnych i uzasadnionych wątpliwości;
  - w ramach części drugiej, strona skarżąca twierdzi, że wytyczne zawarte w dokumencie VI/5330/97 z dnia 23 grudnia 1997 r., nie znajdują zastosowania w niniejszej sprawie;
  - w ramach części trzeciej, strona skarżąca twierdzi, że Komisja nie powołała okoliczności faktycznych, których zaistnienie jest koniecznym warunkiem zastosowania 5 % korekty finansowej przewidzianej w dokumencie VI/5330/97 z dnia 23 grudnia 1997 r.